

bleve disse Kreditorer meget ofte, naar de erklærede vedkommende konkurs, ude af Stand til at erklære ham saa hurtig fallit, at de kunde gøre Brug af den Afkræftelse, som § 23 hjemlede. For at imødegaa denne Brug eller Misbrug, hvad man vil kalde det, gik Forslaget oprindeligt ud paa, at der ved Siden af denne betingede Afkræftelse, som den nugældende § 23 hjemler, tillige skulde være en Adgang til ubetinget Afkræftelse, naar Konkursen indtraadte og blev erklæret inden en vis kort Tid efter Udlæggets Foretagelse. Der- ved vilde man jo altsaa have imødegaaet denne Brug eller Misbrug og sætte enhver paapasselig Kreditor i Stand til uden Hensyn til, om han var ukendt med et Forlig eller en Sag, at hævde sin Ret. Under Forhandlingernes videre Gang blev saa dette Tidspunkt nærmere fastsat. Oprindeligt tænkte man kun paa 8 Dage, dette blev forandret til 10 Dage, og jeg mener, at dette, som er en Skønssag, er noget, man ogsaa med Rimelighed kan godkende.

Ved Siden deraf er der i den samme Paragrafs Affattelse gjort nogle Forandringer, som tilsigte at udvide dens Bestem- melsers Indhold til et noget videre Om- raade. § 23 hjemler nemlig, saaledes som den nu er affattet, kun en Afkræftelse af Udlæg til Forauktionering eller Afsætning og rammer altsaa ikke de Tilfælde, da Ud- læg er gjort til Ejendom, f. Eks. i rede Penge eller Pengeeffekter. Denne Ind- skrænkning har ikke oprindeligt været Men- ningen, og der er ingen Rimelighed i at bevare den. Saa er der tillige et tredje Punkt i denne Paragraf, som man fandt ved denne Lejlighed at burde rette. Ved Højesteretsdomme er det nemlig statueret, at den Afkræftelse, som Konkurslovens § 23, som den nu er affattet, hjemler, ikke kan finde Sted, naar Udlæget er skredet saa langt frem, at Udlægshaveren har faaet Fyldestgørelse. Det er stridende mod det fornuftige Øjemed med Paragraffen, og det har man derfor ved denne Lejlighed rettet saaledes, at der som et tredje Stykke føjes til Paragraffen: „Naar Afkræftelse finder Sted efter denne Paragraf, skal Udlægshaveren tilsvare Konkursboet den Fyldestgørelse, han maatte have faaet paa Grundlag af Udlæget.“ Dette turde ogsaa være en rimelig og vel begrundet Forandring. Men Følgen af denne sidste Forandring er saa yderligere, at man maatte gennemføre det samme Princip i Konkurslovens § 21, som handler om Afkræftelse af Pante- rettigheder, altsaa kontraktmæssige Pante- rettigheder, som Skyldneren i 8 Uger før

Konkursen maatte have indrømmet til Sik- kerhed for Forpligtelser, som ikke sam- tidig stiftes. Ogsaa der kan det tænkes, at Panthaveren, der falder ind under Be- stemmelsen, er kommen saa langt frem, at han har faaet Fyldestgørelse, hvilket saa ikke bør fritage ham for at faa Pansæt- ningen afkræftet med Retsvirkning. Man har derfor tilføjet til § 21 som et nyt Stykke: „Dersom Panthaveren i de i denne Paragraf omhandlede Tilfælde i Kraft af Panteretten har faaet Fyldestgørelse, skal han tilsvare Boet det modtagne eller dets Værdi“, idet man naturligvis ikke forud- sætter, at Trediemands-Erhvervelser kunde afficerer af noget af det, der er passeret.

Den sidste Paragraf, som medfører en forandret Affattelse af Konkurslovens § 30, sigter til at klargøre, hvad der vistnok har været Konkurslovens Mening, men hvorom der er Tvivl, at disse Afkræftelser, som Konkursloven hjemler, ikke blot kunne finde Sted efter selvstændigt Søgmaal, men ogsaa kunne finde Sted ved Indsigel- ser, som fremsættes for Skifteretten, den naturlige Vej i mange Tilfælde, nemlig de Tilfælde, hvor Skifteretten sidder inde med de paagældende Aktiver. Bestemmelsen i § 30 sigter altsaa til at klargøre dette ved en Tilføjelse af, at Afkræftelsesindsigelse for Skifteretten ogsaa maa fremsættes inden den Frist, som § 30 stiller for Sags- anlæg. En lille anden Forandring er gjort i samme Paragraf. Der staar nu i Kon- kurslovens § 30, at Fristen er sat til 4 Uger efter den Skiftesamling, hvori For- dringernes Prøvelse har fundet Sted. Der rejser sig saa det Spørgsmaal: Betyder det den Skiftesamling, hvori den alminde- lige Prøvelse finder Sted, selv om Prøvel- sen af den enkelte, bestemte Fordring først finder Sted ved en anden Skiftesam- ling? Omend man kan og maaske bør fortolke det paa den Maade, at der i Virkeligheden sigtes til den Skiftesamling, hvori den vedkommende Fordring er bleven prøvet, og ikke til en almindelig Skifte- samling, som muligvis ikke har omfattet denne Fordring, har man dog fundet det rigtigt at klargøre dette ved en lille Til- føjelse til Paragraffen, hvorefter denne kommer til at lyde saaledes: Sag skal anlægges „inden 4 Uger efter den Skifte- samling, hvori Prøvelse af vedkommende Fordring har fundet Sted“, i Stedet for dette noget uklare Udtryk „den Skiftesam- ling, hvori Fordringernes Prøvelse har fundet Sted“.

Det er de Forandringer, der ere fore- gaaede, og som altsaa til sidst finde deres